

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 128/05
14.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића, Драгана Аћимовића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Драганом Јеврић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела из чл.245. став 1. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и оптуженог и његовог браниоца адв.АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крушевцу К.109/03 од 06.12.2004. године, у седници већа одржаној 14.04.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба Окружног јавног тужиоца у Крушевцу и оптуженог АА и његовог браниоца а пресуда Окружног суда у Крушевцу К.109/03 од 06.12.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл.245. став 1. ОКЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 - једне године. На основу чл.69. и чл.245. став 5. ОКЗ од оптуженог је одузет биљни материјал "cannabis sativa" у количини од 653,56 грама. Оптужени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 3.000,00 динара и на име паушала износ од 2.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Крушевцу због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне строжија казна затвора;

- оптужени АА и бранилац адв.АБ због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права а из образложења жалбе произилази да првостепену пресуду побијају и због одлуке о казни, са предлогом да се иста укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се преиначи и оптуженом изрекне условна казна.

Оптужени и бранилац поднели су и одговор на жалбу јавног тужиоца са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.252/05 од 05.04.2005. године предложио је да се првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће се оптуженом изрећи строжија казна затвора а да се жалба оптуженог и браниоца одбије као неоснована.

Врховни суд је, пошто је поступљено по чл.374. став 2. ЗКП, испитао првостепену пресуду, размотрио

остале списе предмета и по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд у смислу чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП увек пази по службеној дужности.

Чињенично стање је у првостепеној пресуди правилно и потпуно утврђено па су неосновани жалбени наводи којима се то оспорава.

Побијајући првостепену пресуду по том основу оптужени и бранилац у жалби наводе да је оптужени семе конопље засадио искључиво за своје потребе односно да би хранио птице а не ради стављања опојне дроге у промет како је то погрешно закључио првостепени суд. Такође према жалби оптужени је семенке засадио у марту па је у конкретном случају требало применити блажи кривични закон који је важио до 11.04.2003. године, а што је свакако од значаја и за одмеравање казне.

Изнете жалбене наводе Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Правилном оценом одбране оптуженог и свих доказа проведених током поступка правилно је првостепени суд утврдио да је оптужени у време, на месту и на начин описан у изреци побијане пресуде произвео конопљу "canabis sativa" у количини од 653,56 грама која, према налазу и мишљењу вештака ББ садржи психотропну супстанцу - тетрахидроканабинол који може да се злоупотреби за психоактивно деловање на човека и који се налази на списку опојних дрога, објављеном у "Сл.листу СРЈ" бр.44/2002, под редним бројем 201. При томе, количина опојне дроге која је од оптуженог одузета указује на нелогичност одбране оптуженог да је исту произвео искључиво за своје личне потребе.

Према томе, чињенично стање, како у погледу чињеница које чине битна обележја кривичног дела у питању, тако и у погледу оних које се тичу психичког односа оптуженог према учињеном делу правилно је и потпуно утврђено, а квалификацијом противправне делатности оптуженог по чл.245. ОКЗ кривични закон је правилно примењен. Врховни суд је стога, прихватајући у свему исцрпне, јасне и уверљиве разлоге који су с тим у вези дати у првостепеној пресуди оценио неоснованим жалбене наводе оптуженог и браниоца којим се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона. С тим у вези у жалби се указује да је оптужени семенке засадио у марту, дакле у време важења ранијег блажег кривичног закона који је важио до 11.04.2003. године. Међутим, по оцени Врховног суда под производњом опојних дрога у смислу чл.245. став 1. ОКЗ подразумева се свака активност извршиоца овог дела којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге. У конкретном случају оптужени је семе конопље засејао у 12 пластичних чаша, након клијања пресадио их у њиву у близини куће у којој живи, затим поливао и ослобађао је од траве, па је, дакле, радња производње трајала све до 21.07.2003. године када су посејане биљке од стране радника ОУП-а одузете односно радња производње опојне дроге трајала је и након ступања на снагу Основног кривичног закона.

Испитујући поводом жалби јавног тужиоца и оптуженог и браниоца првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и оценио све околности у смислу чл.41. ОКЗ које утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је дао адекватан значај и правилно оптуженог АА за извршено кривично дело из чл.245. став 1. ОКЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 - једне године. По налажењу Врховног суда тако одмерена казна сразмерна је тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела као и степену кривичне одговорности оптуженог и довољна је за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом чл.33. ОКЗ, па је стога жалба јавног тужиоца са предлогом строжијег кажњавања оцењена као неоснована.

Казна затвора у трајању од 1 - једне године на коју је оптужени АА осуђен првостепеном пресудом, применом одредаба о ублажавању казне, максимално је ублажена, тако да не постоји законска могућност њеног даљег ублажавања (чл.43. став 1. тач.1. ОКЗ). Стога је и жалба оптуженог и браниоца и у делу одлуке о казни оцењена као неоснована.

Одлука о одузимању опојне дроге донета је правилном применом одредаба чл.69. и 245. став 5. ОКЗ па се њена законитост и оправданост изрицања не доводе у питање.

Из изнетих разлога, на основу чл.388. ЗКП одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,
Драгана Јеврић, с.р. Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

вг